

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

15 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Boico Victor

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Gavdiuc Valentina și de către avocatul Canțer Serghei în numele părții vătămate Catană Gheorghe, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 iulie 2018 și sentinței Judecătoriei Soroca /sediul central/ din 21 septembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Jurjiu Stelian XXXXX, născut la XXXXX, originar din XXXXX, domiciliat în XXXXX;

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1.** 11.10.2016 – 21.09.2017 (prima instanță);
- 2.** 05.12.2017 – 04.07.2018 (instanța de apel);
- 3.** 08.10.2018 – 15.01.2019 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursurilor ordinare în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca /sediul central/ din 21 septembrie 2017, Jurjiu Stelian a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani 6 luni, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

Potrivit art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate i-a fost suspendată condiționat, pe o perioadă de probațiune de 2 ani.

2. Pentru a pronunța sentința prima instanță a constatat că, inculpatul Jurjiu Stelian la data de 18.07.2016 în jurul orei 03:00 fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, a urcat la volanul automobilului de model „Mercedes Benz Vito” cu numărul de înmatriculare XXXXX, la care ușa laterală dreaptă din spate era deschisă, avându-l ca pasager din spate pe cet. Catană Gheorghe, încălcând cerințele pct. 45.1) al Regulamentului Circulației rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009 care prevede că „conducătorul trebuie să

conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; situația rutieră, pct. 11) lit. b), care prevede că în timpul deplasării să poarte centura de siguranță și să se asigure că și pasagerii au cuplat centurile, dacă autovehiculul este echipat cu acestea”, pct. 14) lit. a), care prevede că „conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere”, pct. 14) lit. c) care prevede că „să deschidă portierele vehiculului în timpul mersului sau să pornească de pe loc cu portierele deschise”, a condus automobilul dat pe strada Ștefan cel Mare din or. Soroca spre str. Cosăuților, unde virând la stânga spre centru orașului Soroca, pasagerul Catană Gheorghe a căzut din automobil, în rezultatul cărui fapt, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 130 „A” din 22.08.2016 lui Catană Gheorghe i-au fost cauzate leziuni corporale care se califică ca vătămări corporale grave, după criteriul pericol pentru viață.

Astfel, prin acțiunile sale, inculpatul, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (4) Cod penal, *încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere de către o persoană care conduce mijlocul de transport, încălcare care a cauzat din imprudență o vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății, încălcare comisă de către o persoană în stare de ebrietate.*

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apeluri de către:

3.1 Procurorul în procuratura Soroca, Cebanciuc Alexandru, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudicarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Jurjiu Stelian să fie condamnat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal, să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani, încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 114 lei de la inculpat, invocând că, prima instanță neîntemeiat a aplicat o pedeapsă mult prea blândă în coraport cu faptele comise de inculpat și urmările acțiunilor sale, nu s-a expus asupra cheltuielilor de judecată solicitate de acuzatorul de stat de a fi încasat de la Jurjiu Stelian în folosul statului, faptul că Jurjiu Stelian nu are antecedente penale, a comis o infracțiune din imprudență, se caracterizează pozitiv, a recunoscut vina în cadrul urmăririi penale, a recuperat benevol o parte din prejudiciul cauzat părții vătămate și s-a angajat de a-l restitui integral, nu motivează prin sine aplicarea unei pedepse non privative de libertate, deoarece nu reduce gradul și pericolul social al

faptei, inculpatul după comiterea infracțiunii a dus organul de urmărire penală în eroare prin declarațiile sale precum că la volanul automobilului în timpul comiterii accidentului rutier s-ar fi aflat partea vătămată Catană Gheorghe, prejudiciul părții vătămate nu a fost restituit pe deplin, urmările comiterii infracțiunii sau soldat cu vătămări grave a integrității corporale și a sănătății părții vătămate, suplimentar menționând asupra comportamentului inculpatului care s-a ascuns de organele de drept, în privința ultimului fiind aplicată măsura preventivă sub formă de arest, ceea ce demonstrează atitudinea de neglijență și indiferență a inculpatului.

3.2 Partea vătămată Catană Gheorghe, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței în partea stabilirii pedepsei și în partea laturii civile, emiterea unei noi decizii prin care inculpatului să i se aplice o pedeapsă cu închisoare, fără aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, admiterea integrală a acțiunii civile cu încasarea prejudiciului material și moral de la inculpat, invocând că, prima instanță la stabilirea pedepsei a apreciat incorect gradul și pericolul social care-l reprezintă inculpatul, nu a luat în considerație criteriile generale de individualizare a pedepsei și circumstanțele care atenuează și agravează vinovăția inculpatului și anume nerestituirea prejudiciului material cauzat și urmările grave, săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate, prima instanță nici nu s-a expus asupra admiterii sau respingerii acțiunii civile, fapt care era obligatoriu la pronunțarea sentinței de condamnare.

3.3 Avocatul Serghei Canțer în numele părții vătămate Catană Gheorghe, prin care a solicitat casarea sentinței atât în partea stabilirii pedepsei cât și în partea admiterii acțiunii civile, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care lui Jurjiu Stelian să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare, fără aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, încasarea cheltuielilor judiciare pentru asistența judiciară în sumă de 5 000 lei, invocând că prima instanță la stabilirea pedepsei a apreciat incorect gradul de pericol social care-l reprezintă inculpatul, nu a luat în considerație criteriile generale de individualizare a pedepsei și circumstanțele care atenuează și agravează vinovăția inculpatului și anume nerecuperarea prejudiciului material cauzat, cauzarea prin infracțiune a unor urmări grave, săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 iulie 2018, s-au respins ca nefondate apelurile declarate cu menținerea sentinței.

S-a încasat de la Jurjiu Stelian în folosul lui Catană Gheorghe cheltuielile de judecată în mărime de 5 000 lei.

4.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că la pronunțarea sentinței, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că, inculpatul Jurjiu Stelian a săvârșit infracțiunea prevăzută la art. 264 alin. (4) Cod penal.

Cu privire la pedeapsa aplicată în privința lui Jurjiu Stelian, instanța de apel o consideră echitabilă faptei comise și în strictă corespundere atât cu normele penale, cât și cele procesual penale, indicând că prima instanță la stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale a dat deplină eficiență dispozițiilor art. 61 și 75 Cod penal, ținând cont de gravitatea faptei și urmările prejudiciabile survenite, caracterul infracțional și persoana vinovată, săvârșind pentru prima dată o infracțiune din imprudență, fiind caracterizat pozitiv la locul de trai, recunoaște vina și regretă de urmările survenite, a recuperat parțial prejudiciul părții vătămate în acest sens semnând o recipisă prin care se obligă să restituie și restul prejudiciului, totodată, benevol s-a prezentat la părinții părții vătămate recunoscându-și vina, imediat după comiterea acțiunilor sale infracționale, inculpatul i-a acordat primul ajutor, totodată transportându-l la spital pentru a-i fi acordat asistență medicală specializată, ulterior, a mers la spital la partea vătămată pentru a se interesa de starea de sănătate a ultimului, circumstanțe care denotă că personalitatea inculpatului nu prezintă pericol social, ca urmare corect instanța de fond a ajuns la concluzia că nu este rațional ca inculpatul să execute pedeapsa privativă de libertate.

Cu referire la poziția acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor judiciare de la inculpatul Jurjiu Stelian în sumă de 114 lei în beneficiul statului, instanța de apel a apreciat-o ca neîntemeiată, indicând că prima instanță corect nu a încasat de la Jurjiu Stelian, în beneficiul statului a cheltuielilor pentru efectuarea expertizei medico-legale, or, art. 227 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, stabilește cercul de persoane care au dreptul la compensarea cheltuielilor de judecată din care fac parte experții și specialiștii, astfel, instanța de apel nu a stabilit careva cheltuieli suportate de o astfel de categorie de persoane cum ar fi expertul sau specialistul în cadrul acestei cauze penale, în continuare instanța de apel a considerat, că nu este aplicabilă norma procesuală invocată în apel în scopul încasării cheltuielilor suportate pentru efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală.

5. Decizia instanței de apel, este atacată cu recursuri ordinare de către:

5.1 Procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Gavdiuc Valentina, indicând temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea parțială a deciziei și a sentinței în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei în această parte cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, invocând că:

- instanța de apel nu s-a expus asupra argumentelor din apel ca: prima instanță incorect a aplicat față de inculpat prevederile art. 90 Cod penal, deoarece în speță lipsesc circumstanțe care ar permite aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, pedeapsa aplicată este prea blândă, nu își va atinge scopul, la stabilirea pedepsei,

prima instanță nu a luat în calcul că inculpatul a dus în eroare organul de urmărire penală, nu a restituit pe deplin paguba materială, inculpatul s-a eschivat de la judecarea cauzei;

- prima instanță nu a indicat motivele condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei;

- termenul de probă stabilit de 2 ani, este prea mic în raport cu circumstanțele stabilite.

5.2 Avocatul Canțer Serghei în numele părții vătămate Catană Gheorghe, indicând temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea deciziei și a sentinței, adoptarea unei noi decizii prin care inculpatului săi fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani cu executarea în penitenciar de tip deschis, invocând motive similare cu cele invocate în apelul avocatului pct. 3.3 din prezenta decizie, invocând suplimentar că:

- în cadrul cercetării judecătorești, atât în prima instanță cât și în instanța de apel nu a fost dovedită vinovăția inculpatului;

6. La recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Gavdiuc Valentina, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință avocatul Canțer Serghei în numele părții vătămate Catană Gheorghe, prin care a indicat că recursul declarat de procuror este întemeiat și fondat, a solicitat admiterea lui invocând argumente similare cu cele indicate de procuror în recursul său, suplimentar invocând că poziția părții vătămate și a procurorului coincid.

6.1 La recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Gavdiuc Valentina și de către avocatul Canțer Serghei în numele părții vătămate Catană Gheorghe, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință avocatul Corolevschi Maria în numele inculpatului, prin care a manifestat dezacordul cu recursurile înaintate, a solicitat respingerea recursurilor motivând prin faptul că recursurile sunt inadmisibile, temeiurile de recurs invocate nu-și găsesc confirmarea, întrucât acuzarea cât și partea vătămată nu a constatat și nu a stabilit circumstanțe ce ar justifica concluzia că nu este rațional ca inculpatul să execute pedeapsa cu suspendare condiționată, inculpatul nu are antecedente penale, recurenții fac trimiteri teoretice la articole fără a motiva concret ce nu s-a respectat, instanța de apel s-a expus asupra apelurile declarate, ținând cont de toate circumstanțele cauzei.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal constată că acestea sunt inadmisibile, din următoarele considerente.

În speță se constată că recurenții sau conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și au declarat recursurile ordinare în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

7.1 Cu privire la recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Gavdiuc Valentina:

La caz, Colegiul penal reține că recurentul indică ca temeiuri pentru declararea recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, în sensul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că motivele – temeiurile de recurs invocate de recurent nu s-au confirmat în instanța de recurs ordinar, argumentând în acest context următoarele.

Astfel, ce ține de temeiul de recurs indicat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că „instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate”, Colegiul penal în urma cercetării materialelor cauzei constată că acesta nu și-a găsit confirmarea, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelurile declarate (f.d. 170 – 172 v.II), decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și în partea contestată de recurent în prezentul recurs, fiind reflectate clar motivele pe care se întemeiază soluția instanței de apel în privința menținerii sentinței primei instanțe, soluție întemeiată pe cumulul de probe, cercetate, verificate și apreciate just prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, fără a fi admisă vreo eroare de fapt sau de drept ce ar afecta legalitatea deciziei instanței de apel, fapt ce determină lipsa unor temeiuri justificative de a interveni în decizia instanței de apel sub aspectele contestate.

În acest sens, cu referire la argumentele procurorului prin care își manifestă dezacordul cu soluția și motivarea instanței de apel prin care a menținut soluția primei instanțe, invocând precum că inculpatul nu întrunește condițiile de aplicare a dispozițiilor art. 90 Cod penal, deoarece în opinia lui acesta a dus în eroare organul de urmărire penală, nu a restituit pe deplin paguba materială, inculpatul s-a eschivat de la judecarea cauzei, Colegiul penal constată că sunt neîntemeiate și constituie opinia subiectivă a recurentului, ce contravine materialelor cauzei penale, or se atestă că instanța de apel just a conchis că inculpatul Jurjiu Stelian a recunoscut vina și regretă de urmările survenite, a recuperat parțial prejudiciul părții vătămate în acest sens semnând o recipisă prin care se obligă să restituie și restul prejudiciului, mai mult, acesta benevol s-a prezentat la părinții părții vătămate recunoscându-și vina, imediat după comiterea acțiunilor sale infracționale, i-a acordat părții vătămate primul ajutor, transportându-l la spital, ulterior a mers la spital la partea vătămată pentru a se interesa de starea de sănătate a ultimului.

Colegiul penal indică că temeiul invocat de recurent precum că pedeapsa aplicată este una prea blândă și nu va asigura atingerea scopului pedepsei penale, nu este acceptat, or, atât prima instanță în sentință(f.d. 90 v. II) cât și instanța de apel în decizie(f.d. 170 – 172 v.II) au motivat soluția privind aplicarea art. 90 Cod penal în hotărârile adoptate, motivare pe care Colegiul penal o însușește ca corectă, ce este și conform practicii CtEDO, hotărârea Albert vs România din 16.02.2010.

Instanța de recurs mai indică că, susține argumentul instanței de apel precum că prima instanță corect a conchis, posibilitatea corijării inculpatului fără executarea reală a pedepsei cu închisoare, or, având în vedere căința sinceră a inculpatului, mai mult, acesta benevol s-a prezentat la părinții părții vătămate recunoscându-și vina, imediat după comiterea acțiunilor sale infracționale, i-a acordat părții vătămate primul ajutor, transportându-l la spital, ulterior a mers la spital la partea vătămată pentru a se interesa de starea de sănătate a ultimului, precum și contribuția activă a inculpatului la diminuarea consecințelor infracțiunii prin restituirea parțială a prejudiciului material suportat și pretins(50 mii lei din 100 mii lei) de către partea vătămată în acest sens semnând o recipisă (f.d. 186 v. II) prin care se obligă să restituie și restul prejudiciului, faptul că nu au fost stabilite circumstanțe agravante, considerând că acțiunile comise de inculpatul Jurjiu Stelian sunt un incident în viața lui.

7.2 Cu privire la recursul ordinar declarat de către avocatul Canțer Serghei în numele părții vătămate Catană Gheorghe:

La caz, Colegiul penal reține că recurentul indică ca temeiuri pentru declararea recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, în sensul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că motivele – temeiurile de recurs invocate de recurent nu s-au confirmat în instanța de recurs ordinar, argumentând în acest context următoarele.

Astfel, ce ține de temeiul de recurs indicat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că „instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel”, Colegiul penal în urma cercetării materialelor cauzei constată că acesta nu și-a găsit confirmarea, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelurile declarate, întemeindu-și soluția, prin care inculpatul Jurjiu Stelian a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal, în baza probelor verificate și apreciate corect prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, conform cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, iar decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, și în partea contestată de avocat în prezentul recurs, din care considerente instanța de recurs nu identifică motive justificative de a interveni în decizia contestată.

Mai mult, Colegiul penal a mai constatat că temeiul indicat și prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală în sensul că „s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale” și motivele în susținerea acestui temei, tot nu pot fi acceptate, or, aceste motive au fost obiect de dispută atât în cadrul primei instanțe cât și în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-au formulat și s-au punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului în sentința adoptată (f.d. 90 v. II) și în decizia adoptată (f.d. 170 – 172 v. II), pe care Colegiul penal le însușește, ce este conform practicii CtEDO.

Subsidiar, Colegiul penal mai menționează că CtEDO în jurisprudența sa, s-a pronunțat în favoarea folosirii măsurilor neprivative de libertate (cauza Varga și alții v. Ungaria, hotărârea din 10 martie 2015, § 104; cauza Norbert Sikorski v. Polonia, hotărârea din 22 octombrie 2009, §158), statuând că trebuie să se ia în considerare alternativele disponibile detenției, și nu aplicarea automată a pedepsei închisorii (cauza Kyprianou v. Cipru, hotărârea din 15 decembrie 2005, §108). Or, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Astfel, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile,

acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

8. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurenți ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursurile ordinare declarate urmează a fi respinse ca inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate.

9. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Gavdiuc Valentina și de către avocatul Canțer Serghei în numele părții vătămate Catană Gheorghe, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 iulie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Jurjiu Stelian XXXXX**, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **14 februarie 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor

O p i n i e s e p a r a t ă
a judecătorilor Cobzac Elena și Toma Nadejda

Conform art. 339 alin (7), 340 alin (3) Cod de procedură penală în cauza penală privind-l pe Jurjiu Stelian XXXXX, învinuit în baza art. 264 alin. (4) Cod penal

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca /sediul central/ din 21 septembrie 2017, Jurjiu Stelian a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani 6 luni, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

Potrivit art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate i-a fost suspendată condiționat, pe o perioadă de probațiune de 2 ani.

2. Acțiunile lui Jurjiu Stelian XXXXX au fost încadrate în baza art. 264 alin. (4) Cod penal, *încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere de către o persoană care conduce mijlocul de transport, încălcare care a cauzat din imprudență o vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății, încălcare comisă de către o persoană în stare de ebrietate.*

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. Procurorul în procuratura Soroca, Cebanciuc Alexandru, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Jurjiu Stelian să fie condamnat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal, să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani, încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 114 lei de la inculpat.

3.2. Partea vătămată Catană Gheorghe, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței în partea stabilirii pedepsei și în partea laturii civile, emiterea unei noi decizii prin care inculpatului să i se aplice o pedeapsă cu închisoare, fără aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, admiterea integrală a acțiunii civile cu încasarea prejudiciului material și moral de la inculpat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 iulie 2018, s-au respins ca nefondate apelurile declarate cu menținerea sentinței.

S-a încasat de la Jurjiu Stelian în folosul lui Catană Gheorghe cheltuielile de judecată în mărime de 5 000 lei.

5. Decizia instanței de apel, este atacată cu recursuri ordinare de către:

5.1 Procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Gavdiuc Valentina, indicând temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea parțială a deciziei și a sentinței în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei în această parte cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis.

5.2. Avocatul Canțer Serghei în numele părții vătămate Catană Gheorghe, indicând temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea deciziei și a sentinței, adoptarea unei noi decizii prin care inculpatului săi fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani cu executarea în penitenciar de tip deschis.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 15 ianuarie 2019, au fost respinse ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Gavdiuc Valentina și de către avocatul Canțer Serghei în numele părții vătămate Catană Gheorghe, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 iulie 2018, în cauza penală privindu-l pe Jurjiu Stelian Veaceslav, cu menținerea deciziei atacate.

7. Am semnat cu respect decizia, dar, cu privire la soluția adoptată, exprimăm dezacordul cu majoritatea completului de judecată, deoarece considerăm că recursurile ordinare urmau a fi admise, casată decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 iulie 2018 și sentinței primei instanțe, sub aspectul individualizării pedepsei, în partea excluderii art. 90 Cod penal, și pronunțată în această parte o nouă hotărâre privind excluderea aplicării art. 90 Cod penal.

Considerăm că, prima instanță incorect a aplicat față de inculpat prevederile art. 90 Cod penal, iar instanța de apel, respingând apelul procurorului și părții vătămate și menținând sentința, nu și-a motivat soluția și n-a dat răspuns la toate argumentele apelanților privind individualizarea eronată a pedepsei, deoarece în speță lipsesc circumstanțe care ar permite suspendarea condiționată a pedepsei aplicate.

Considerăm, că sunt întemeiate argumentele recurențelor, precum că, în speță lipsesc circumstanțe care ar permite aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, pedeapsa aplicată este prea blândă, nu își va atinge scopul.

Astfel, aplicarea suspendării condiționate a pedepsei stabilită inculpatului nu este una echitabilă în raport cu cele săvârșite, la stabilirea ei instanțele de fond n-au dat deplină eficiență prevederilor art. 7, 62, 75-78, 90 Cod penal, fără a ține cont atât de scopul preventiv și educativ al pedepsei, de împrejurările în care a fost comisă fapta, circumstanțele cauzei, comportamentul inculpatului după comiterea infracțiunii, care a comis accidentul rutier în stare de ebrietate avansată, cauzând părții vătămate leziuni corporale grave, n-a recuperat integral prejudiciul cauzat părții vătămate, de personalitatea inculpatului a dus în eroare organul de urmărire penală prin declarațiile sale (încercînd să evite răspunderea a declarat că nu el era la volan), s-a eschivat de

la judecarea cauzei ceea ce demonstrează atitudinea de neglijență și indiferență a inculpatului față de cele comise, de suferințele părții vătămate, circumstanțe, care în cumul condiționează concluzia, că la caz nu sunt aplicabile prevederile art. 90 Cod penal.

Aceste circumstanțe, n-au fost elucidate de către instanța de apel, la caz argumentele procurorului indicate în recurs fiind întemeiate.

Având în vedere cele menționate cât și materialele cauzei, considerăm că doar prin executarea reală a pedepsei, inculpatul v-a conștientiza gravitatea acțiunilor sale, precum și va fi atins scopul legii penale de restabilire a echității sociale, de corectare a condamnaților, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestora, cât și a altor persoane.

Pentru aceste motive am optat pentru soluția de admitere a recursului ordinar declarat, cu casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 iulie 2018 și sentinței Judecătoriei Soroca /sediul central/ din 21 septembrie 2017, în partea individualizării pedepsei, privind excluderea aplicării art. 90 Cod penal, în cauza penală de învinuire a lui Jurjiu Stelian în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal, cu menținerea în rest a hotărârii contestate.

Judecători

Cobzac Elena

Toma Nadejda